

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De numero prædicare virtutum. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](#)

has aliquo modo reducuntur. Præterea istæ virtutes principali motus viriū animæ dirigunt. Prudētia actū rationalis qui est discernere inter bonū & malū, vel inter duo bona q̄ melius, ne inter duo mala quod magis malū. Téperantia dirigit actū cōpiscibilis, qui est, velle bonū, delectabile. Fortitudo actū irascibilis, qui est aggredi arduū, & sustinere q̄ est difficile ad sustinendū. Ista ergo tres virtutes, tres actus principales triū viriū animæ dirigunt quantum ad se: sed iustitia actus illos dirigit respectu proximi. Ipsa enim circuit oēs vires, vt dicit gl. Isid. luper Ge.

De numero prædictarum virtutum.

C A P . 11.

Dicendum de numero prædictarum virtutum qui officia satis potest declarari. Vnde notandum q̄ Prudentia ceteris lumen præfert. Téperantia animā persicit respectu quod infra nos est. Fortitudo respectu eius quod cōtra nos est. Iustitia respectu eius, quod est iuxta nos vel supra nos, respectu proximi vel Dei. Aug. Prudētia est, eligere quod eligendum est. Fortitudo, nullis auelli molestis. Téperantia, nullis illecebrositatis, nulla superbia. In lib. de spiritu & anima: Prudentia est eligēdis, téperantia in vīredis, fortitudo in tolerandis, iustitia diatribuendis. Tullius in lib. de off. Honestas à quaroribus manat. Una cognitionis. Altera communitatis. Tertia cognitio nianimitatis. Quarta, moderationis. Cognitio pertinet ad prudētiam. Communitas ad iustitiam. Magnanimitas ad fortitudinem. Moderatio ad temperantiam. Haec quatuor virtutes, visunt esse cōtra quatuor affectus originales, quos Beda distinguunt scilicet ignorantiam, infirmitatem, concupiscentiam, malitiam vel malignitatem. Prudentia contra ignorantiam. Fortitudo contra infirmitatem. Temperantia contra concupiscentiam. Iustitia contra malitiam, vel malignitatem. His quatuor virtutibus quasi quatuor lapidibus preciosis constat corona sponsi Christi. Prudētiam habet à parte anteriori, vt caueat à furoris, iuriam à posteriori, vt satisfaciat de prateritis. Temperantiam à dextris, ne elegetur in prosperis. Fortitudinem à sinistris, ne cumbat in aduersis. Cum virtus sit circa bonum, secundum humum Sapientis: Quadrupliciter vero peccat anima circa bonum scilicet vel eligendo quod apparet bonum, cum non sit vel illud quod verè bonū est, ac si non esset bonū, fugiendo, cōq̄ motum sit: vel appetendo quod simpliciter est bonū, cum sibi sit bonum, cōq̄ non sit cōmensuratum: vel appetendo quod proximo est malum, cōq̄ quod bonum sibi. Prudētia est cōtra prædicta, & manifestat nō esse bonum quod apparet esse.

sum. Fortitudo est contra secundū, quæ amplectitur quod modestum est tanquam bonum expediens: ut est medicina amara: melius reū in corpore propter salutē corporis facta. Temperātū actū irascerat, quæ cauet superfluum. Iustitia est cōtra quartū, quæ cauet proximi nōcumentū. Prudentia cauet errorem qui est principium errorū malorū. Fortitudo excludit timorem ī viri, scilicet fortitudinis. Sapiens: Fortitudinis est, non nisi turpia timere. Temperantia excludit cupiditatē seculi. Hæc duo principia sunt omnis peccati. Vnde glo. super illud. Psal. Incensa igni, & suffossa. Omne peccatū dux res faciunt, scilicet cupiditas & timor Iustitiae seruat amorem proximi. Est enim vinculum societatis humanae: ut ait Senec. in lib. de quatuor virtutibus. Prudētia discutit, quæ fallunt. Tēperantia compescit ab his quæ irritant, & aliquid sustinet quæ exterrēt. Sen. in epistolis: Liniētū quæ me exterrēt, cōpescenda quæ me irritat, discutienda quæ fallūt. Iustitia timet quod est timendum, & amat quod illeceb̄. Tul. in li. de Offi. Nemo potest esse iustus, qui mortuus, qui dolorē, qui exiliū, qui egestatē timet. Prudētia facit ut bene se habeat ad vera, vel falsa. In prōspicientia enim vī solertiaq; versatur, iuxta verbū Tull. in lib. de Offi. Temperantia & fortitudo, ut bene se habeat ad prospera, & aduersa. Iustitia, ut bene se habeat ad Deū & proximū. Prudentia, temperantia, fortitudo, & iustitia secundū aliquā acceptionē sui: accipiuntur enim diuersimodè, ut patet cū de singulis agetur, viā operari circa vnu & idem opus meritorū. Prudētia eligit quod agendū est. Tēperantia cauet ne quid nimis. Fortitudo neq; parū. Iustitia opus ordinat ad debitū finē prudentia prouideret speciem. Temperantia & fortitudo modū. Iustitia ordinem. Numerus harū quatuor virtutū designatur in multis locis in Scriptura sacra. Primo in quatuor fluminib⁹ paradisi. de quib⁹. agit Gen. 2. vbi dicit gl. Gre. Quatuor flumina paradisū irrumpantur, ut quis de his quatuor virtutibus cor infunditur, ab omni delictiorū carnaliū æstu tēperatur. Secundo in quatuor colonias quibus decorata sunt cortinæ tabernaculi. Exo. 26. quæ sicut has quatuor virtutes in quib⁹. decor ecclesiæ cōsistit. Hiā sunt: vel illa ærei vel celestis coloris, pertinet ad prudētiā, qua Deū cōmendat angelos specialiter imitamur. Byssus habēs candore pertinet ad temperantiam, quæ candidā, & mundā reddit animā. Purpura & lagonicei coloris pertinet ad fortitudinem, quæ parata est sancti pugnare pro Christo fundere. Coccus ignei coloris pertinet ad iustitiam, propter zelū ipsius. Tertiō, in quatuor speciebus quibus

bus conficiebatur vnguētū, quo tabernaculū & vasa ipsa
ministri vngebātur: De quibus habetur Exo. 30. Myrrha pī
pertinet ad tēperantiā, quæ est in iuuentute. Tunc enim lau
biliōr est. Cinamomū, quod est cinerei coloris, quod cū frang
tur in modū nebulae, spiramētū visibile emittit, vt dicit gl. su
Exod. 20. pertinet ad humilitatē, quæ est omnis Iustitia. Ma
Sic decet i. os implere omnē iustitiā: id est, perfectam humili
tatiē. Casia quæ crescit in aquis, pertinet ad prudentiam, quæ
aquis doctrinæ nutritur. Calamus arbor aromaticā pertinet
fortitudinem, quæ aduersa tolerādo dat odorem suauitatis
species aromaticæ cū conteruntur redolent. His quatuor ad
dito oleo diuini amoris, cōficitur vnguētū bonæ fama se
simè redolēs. Eccl. 6. Melius est nomen bonum quām pre
vnguēta. ¶ Quartō, quatuor virtutes sūt quasi quatuor rot
curru igneo quo subleuantur amici Dei 4. Reg. 2. Currus
igneus est cōuersatio ardenter amantiū Deum. ¶ Quinto, an
mēdatur numerus harū virtutū figuris quatuor animaliū, ap
la, vitulo, leone, homine. De quibus Apoc. 4. & Ezecl. 1. In ap
figuratur prudētia, cuius est vigilare in ieb⁹ discernēdis, re
Aug. Aquila enim visum habet acutū. In vitulo tēperatiā
lus enim immolabatur in lege. Tēperatiā verò exhibet cop
nostra Deo hostiā viuetē. ad Ro. 13. In leone fortitudo. Pro
Leo fortissimus bestiarū ad nullius paucbit occursum. In hu
ne iustitia, quæ vinculū est humanae societatis: vt dictū est:
Voluit Dominus quatuor esse Euangelistas, & quatuor Eug
lia, ad designandū quōd illi qui doctrinam Euangelicā doc
& qui eam tenent, his quatuor Virtutibus pollere debeant.

*Tertiae partis principalis de quatuor Virtutibus Co
dinalibus Tractatus II. De prudentia.*

*De ordine dicendorum in isto tractatu, & de diuersis modis quib
mitur nomen Prudentia.* C A P. I.

Nter has virtutes primō agetur de Prudētia que
mas dirigit, de qua hoc modo agetur. Primō, di
guētur diuersi modi modi quibus hoc nomen Pra
udentia sumitur. Secundō, descriptiones eius ponentur
quomodo ipsa sit virtus, ostendery. Tertiō, rāgerur de dic
eius actibus. Quartō, cōmendationi eius insistetur. Quintō,
getur de speciebus eius. Sextō, de his quæ aucterantur. ¶
primum notandū quōd hoc nomen Prudentia quādoque si
ui p̄ eo quod apparet esse prudētia, cūm non sit. Sic sum